

شمایل یک بازیگر

حمیدرضا پگاه سودای فجر

«دیدن این فیلم جرم است»
«یکی می‌خواد باهات حرف بزنه»

ساعد سهیلی سودای فجر

«شهرک»، «اتاق تاریک»، «لاتاری»
«چند مترمکعب عشق»
«رخ دیوانه»

دیده‌شده در «قلاده‌های طلا»

دیده‌شده در «گشت ارشاد۱»

شادی کرم‌رودی بازیگر، نویسنده و کارگردان «هرگز، گاهی، همیشه»:

نتایج ساخت فیلم کوتاه به سینمای بلند تزریق می‌شود

■ تبسم کشاورز

در ادامه گفت‌وگو با فیلمسازان سینمای کوتاه ایران، به سراغ شادی کرم‌رودی رفته‌ایم که در جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران فیلمش حضور موفقى داشت. کرم‌رودی حالا در چهل‌مین جشنواره فجر علاوه بر بازی در فیلم سینمایی «بی‌رویا» فیلم کوتاه «هرگز، گاهی، همیشه» را که بازیگر، نویسنده و کارگردان آن بوده است، آماده نمایش دارد. با او درباره فیلم تازه‌اش، تجربه این فضا و وضعیت سینمای کوتاه ایران گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

■ در ابتدا کمی در خصوص ایده فیلم «هرگز، گاهی، همیشه» بگویید. مضمون اصلی اثر شما چیست؟

«هرگز، گاهی، همیشه» فیلم دوم من بود که سال ۹۸ فیلم‌برداری آن را انجام دادم. نویسندگی، کارگردانی و بازیگری این فیلم را که زمانش ۱۵ دقیقه است خودم بر عهده داشتم. قصه اصلی فیلم از آن‌جا آغاز می‌شود که دختری در مدرسه خواهرش، با خبری روبرو می‌شود و بعد باید در خصوص آن خبر

تصمیمی بگیرد. در کل فیلم در برزخ این تصمیم‌گیری برای کاراکتر می‌گذرد.

■ آیا قصد ساخت فیلم بلند را دارید؟
بله حتما در آینده این کار را خواهیم کرد.

■ فضای سینمای کوتاه ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به عنوان بازیگر هنوز وقتی یک فیلم کوتاه برای بازی به من پیشنهاد می‌شود ذوق می‌کنم. فکر می‌کنم طراوت و تازگی که در سینمای فیلم کوتاه وجود دارد واقعا نایاب است. ریسک‌پذیری بچه‌ها و این که درگیر گیشه و فروش نیستند بسیار اهمیت دارد. بچه‌های فیلم کوتاه کاری را که دلشان می‌خواهد انجام می‌دهند. انرژی زیادی در فضای فیلم کوتاه وجود دارد که نتایج آن را سال‌ها بعد در فیلم بلند خواهیم دید. همانگونه که این انرژی و هیجان را در سینمای فعلی مان می‌بینیم. برای مثال آریین وزیردفتی و امید شمس که امسال در بخش رقابتی و بلند فجر، فیلم دارند، با فیلم کوتاه آغاز کردند که حالا نتایجش به سینمای بلند تزریق شده است.

■ اصولا فکر می‌کنید فیلم کوتاه علاوه بر

دید منتقدین و جشنواره، توسط مردم هم دیده می‌شود؟

راستش خیلی کم. به شخصه معتقدم که هر کاری باید برای مخاطب خودش ارائه شود، در غیر این صورت انتظارات برآورده نخواهد شد و دلسردی ایجاد می‌شود. فیلم کوتاه مخاطب خاص خودش را دارد، بچه‌های فیلمساز، دانشجویها، منتقدین و در حقیقت کسانی که دغدغه سینما را به عنوان یک حرفه دارند مخاطب فیلم‌های کوتاه هستند، که حقیقتا آن‌ها هم بخشی از مردم محسوب می‌شوند.

■ نکات مهم درباره حضور فیلم کوتاه و اثر خودتان در جشنواره فجر را توضیح دهید؟
براساس فراخوان امسال جشنواره فجر، حضور فیلم‌های کوتاه منوط به حضور در جشنواره فیلم کوتاه تهران بود، البته با این شرط که زمان فیلم‌ها بیشتر از ۱۵ دقیقه نباشد. همین قضیه خودش یک چالش بزرگ را ایجاد کرد،

به این دلیل که محدودیت زمانی فیلم کوتاه تهران ۳۰ دقیقه است. تعدادی از فیلم‌های کوتاه مثل «مورس»، «کیسول» و غیره که در جشنواره فیلم کوتاه تهران حضور داشتند، نتوانستند در جشنواره فجر شرکت کنند. این که فیلم برای ورود به جشنواره باید کوآلیفایید شده باشد موضوع جدیدی نیست و قبلا هم اتفاق می‌افتاده است، فقط سر مسائل زمانی است که هر سال گفتمان به وجود می‌آید. این‌جا این سوال پیش می‌آید که آیا یک فیلم با ۲۲ یا مثلا ۲۵ دقیقه زمان اجازه دارد زمانش را کوتاه کند و بعد در جشنواره فجر شرکت کند؟

به این ترتیب یک چهارم فیلم حذف می‌شود و دیگر فیلمی نیست که در جشنواره فیلم کوتاه تهران پذیرفته شده است. این‌ها چالش‌هایی است که برای برخی از فیلم‌ها پیش می‌آید. شاید بهتر بود این دو جشنواره محدودیت‌های زمانی برابری داشته باشند و به شکل کامل هر فیلمی که در جشنواره فیلم کوتاه تهران حاضر بوده بتواند در جشنواره فجر هم شرکت و رقابت داشته باشد.

به عنوان بازیگر هنوز وقتی

یک فیلم کوتاه برای بازی به

من پیشنهاد می‌شود، ذوق

می‌کنم. فکر می‌کنم طراوت

و تازگی که در سینمای فیلم

کوتاه وجود دارد واقعا نایاب

است. ریسک‌پذیری بچه‌ها

و این که درگیر گیشه و

فروش نیستند

بسیار اهمیت دارد

